

REGLUGERÐ

um ríkisábyrgðir og Ríkisábyrgðasjóð.

1. gr.

Ríkissjóður má aldrei takast á hendur ábyrgðarskuldbindingu, nema heimild sé til þess veitt í lögum, annað hvort almennum lögum eða fjárlögum. Ábyrgðarheimild í fjárlögum gildir aðeins það fjárhagsár, er fjárlög taka til.

Lagaheimild ríkissjóðs til að takast á hendur ábyrgðarskuldbindingu veitir aðila aldrei rétt til að krefjast ábyrgðar.

2. gr.

Ábyrgð ríkissjóðs er annað hvort einföld ábyrgð eða sjálfskuldarábyrgð.

Ríkissjóður gengur ekki í sjálfskuldarábyrgð, nema slíkt sé beinum orðum tekið fram í lögum þeim, sem ábyrgð heimila, og í ábyrgðaryfirlýsingu skal skýrum orðum tekið fram, að um sjálfskuldarábyrgð sé að ræða.

Sé í ábyrgðarheimild ekkert tekið fram um hvers konar ábyrgð sé að ræða, nær heimildin einungis til einfaldrar ábyrgðar. Nú er í ábyrgðaryfirlýsingu einungis sagt, að ríkissjóður takist á hendur ábyrgð, og er þá um einfalda ábyrgð að ræða.

Ríkissjóður tekst einungis á hendur ábyrgð á skuldabréfum, sem skráð eru á nafn skuldareiganda. Framsöl á skuldabréfum þessum skulu tilkynnt Ríkisábyrgðasjóði án óeðlilegs dráttar. Ábyrgð ríkissjóðs er einungis gild gagnvart skráðum og tilkynntum eiganda skuldabréfanna.

3. gr.

Ríkissjóður má ekki takast á hendur ábyrgð fyrir aðila, sem er í vanskilum við ríkissjóð eða Ríkisábyrgðasjóð vegna almennra skulda, vegna lána, sem ríkissjóður hefur tekið ábyrgð á, eða skuldar ríkissjóði eða Ríkisábyrgðasjóði vegna ábyrgða, sem ríkissjóður hefur tekizt á hendur og orðið að greiða, nema sérstaklega hafi verið um greiðslur samið.

Ábyrgð skal að jafnaði því aðeins veita, að sá, sem ábyrgðar óskar, þarfnist lánsfjár til nýrra framkvæmda, kaupa á rekstrartækjum eða endurbóta á mannvirkjum eða tækjum. Í þessu sambandi teljast framkvæmdir, endurbætur og tækjakaup, sem eru eldri en þriggja ára, aldrei til nýrrar fjárfestingar. Ábyrgð má þó eigi veita fyrir hærri fjárhæð en nemur 80% af hinnu nýju fjárfestingu. Ábyrgðarbeiðanda er skylt að gera nánari grein fyrir framkvæmdum, sem fyrirhugaðar eru, ef krafizt er, sbr. 6. gr.

4. gr.

Án sérstakrar lagaheimildar má ríkissjóður ekki takast á hendur ábyrgð, nema sett sé trygging af hendi skuldara gagnvart láns sala. Þó er ríkissjóði heimilt að taka ábyrgð á skuld, sem eigi er veðtryggð, ef skuldari setur sérstaka tryggingu

fyrir áhættu þeirri, sem af ábyrgðarskuldbindingu leiðir. Veðtrygging skal tekin í verðmætum þeim, sem aflað er fyrir lánsfé það, sem ábyrgð er veitt fyrir, sbr. 2. mgr. 3. gr., og rekstrareignum, sem þeim verðmætum er tengdar, svo og öðrum eignum, ef ástæða þykir til.

Setji skuldari fasteignaveð til tryggingar greiðslu skuldar, sem ríkissjóður tekur ábyrgð á, annað hvort gagnvart lánsala eða gagnvart ríkissjóði, skal ábyrgð ríkissjóðs við það miðuð, að skuldir þær, er á fasteignaveðinu hvíla að meðtalinni þeirri skuld, sem ríkissjóður tekur ábyrgð á, nemi aldrei meiru fé en sem svarar 60% af matsverði fasteignar, sbr. 7. gr., enda sé eigi annað fram tekið í lögum um ábyrgðarheimildina. Sama gildir ef um er að ræða veðtryggingu í skipum eða flugvélum. Þess skal ætíð gætt í þessu sambandi, ef skuldir í erlendri mynt eða veðtryggðar eru tryggðar með veði í eign þeirri, er veðsetja skal.

5. gr.

Takist ríkissjóður á hendur sjálfskuldarábyrgð á skuld, skal sá, er ábyrgð er tekin fyrir, greiða í áhættugjald 1.5% af ábyrgðarfjárhæð um leið og ábyrgð er veitt. Sé um einfalda ábyrgð að ræða, skal gjald þetta nema 1% af ábyrgðarfjárhæð.

Áhættugjald rennur í Ríkisábyrgðasjóð.

6. gr.

Seðlabanki Íslands skal vera fjármálaráðherra til aðstoðar við afgreiðslu ríkisábyrgða.

Umsókn um ríkisábyrgð skal send Ríkisábyrgðasjóði við Seðlabankann, sbr. 10. gr., og skal umsókn gerð í því formi, sem sjóðurinn ákveður.

1. Ýtarleg greinargerð um til hvers lánsfénu skuli varið, ásamt greinilegri rekstraráætlun þess, er ábyrgð vill fá.
2. Veðbókarvottorð varðandi þær eignir, er veðsetja skal, svo og önnur skjöl varðandi eignarheimildir.
3. Gögn um þær veðskuldir, sem hvíla kunna á eign þeirri, er veðsetja skal.
4. Efnahags- og rekstrarreikningur þess, er ábyrgðar óskar, fyrir a. m. k. síðasta ár, í því formi og með þeim skýringum og gögnum, sem Ríkisábyrgðasjóður kann að krefjast.
5. Gögn um váttryggingar eigna umsækjanda.
6. Beiðni um mats- og skoðunargerð.

7. gr.

Þegar umsókn um ríkisábyrgð liggur fyrir, skal fara fram mat á vegum Ríkisábyrgðasjóðs á eignum umsækjanda. Skulu eignir metnar til endurkaupsverðs að frádregnum eðlilegum afskriftum er miðast við rýrnun eignarinnar frá því að hún varð til. Umsækjendur greiða matskostnað.

Heimilt er Ríkisábyrgðasjóði að hafa samstarf við opinbera fjárfestingarlánasjóði um matsstörf, að fengnu samþykki ráðherra. Matsreglur eru háðar samþykki ráðherra.

8. gr.

Þegar Ríkisábyrgðasjóði hefur borizt umsókn um ríkisábyrgð, ásamt nauðsynlegum fylgiskjölum og matsgerðum, skulu trúnaðarmenn sjóðsins kynna sér ýtarlega fjárhag þess, rekstur og framtíðarhorfur, er eftir ábyrgð leitar, og síðan gera tillögu til fjármálaráðherra um hversu afgreiða skuli umsókn.

Fjármálaráðherra undirritaðar ábyrgðaryfirlýsingu eða sá, sem hann gefur umboð til þess.

9. gr.

Ríkisábyrgðasjóður skal fylgast með rekstri þeirra aðila, sem ríkissjóður hefur gengið í ábyrgð fyrir. Þeir, er ríkissjóður gengur í ábyrgð fyrir, skulu láta Ríkisábyrgðasjóði í té, ef hann óskar þess, efnahags- og rekstrarreikninga ásamt þeim skýrslum, bókhaldsgögnum og skýringum, er sjóðurinn telur nauðsynlegar vegna eftirlits síns.

Hafi sjóðurinn krafist slíkan aðila um upplýsingar og gögn, en þær eigi borizt fyrir tilskilinn tíma, er fjármálaráðherra heimilt að heita þann aðila dagsektum, þar til gögn eru í té látin. Dagsektir þessar mega nema allt að kr. 500.00 fyrir hvern dag, sem látinn er líða frá því, að gögnum skyldi skilað. Ákvörðun fjármálaráðherra um dagsektir skal tilkynna aðila með ábyrgðarbréfi. Dagsektir má innheimta með lögtaki og renni í Ríkisábyrgðasjóð.

10. gr.

Ríkisábyrgðasjóður hefur á hendi greiðslu krafna þeirra, er falla á ríkissjóð vegna ábyrgða, er hann hefur tekið á hendur. Seðlabanki Íslands hefur á hendi vörzlu Ríkisábyrgðasjóðs, sér um bókhald hans og starfsemi alla samkvæmt nánara samkomulagi milli fjármálaráðherra og Seðlabankans.

11. gr.

Eigandi veðskuldabréfs með ábyrgð ríkissjóðs skal tilkynna Ríkisábyrgðasjóði skriflega, ef vanskil verða á skuldabréfi með ábyrgð ríkissjóðs, og skal slík tilkynning hafa borizt sjóðnum eigi síðar en 14 dögum áður en skuldareigandi hyggst ganga að skuldara samkvæmt skuldabréfi.

Ríkisábyrgðasjóður á þess þó ætíð kost að greiða gjaldfallnar afborganir og vexti, og getur þá skuldareigandi ekki eindagað alla skuldina.

12. gr.

Nú hefur verið krafizt nauðungaruppbóðs á eign, sem er veðsett skuldareiganda til tryggingar láni með ábyrgð ríkissjóðs, eða eign, sem ríkissjóður hefur tekið að veði til tryggingar ábyrgð sinni, þá skal uppbóðshaldari tilkynna Ríkisábyrgðasjóði um beiðnina áður en eignin er auglýst til nauðungarsölu í fyrsta sinn.

13. gr.

Nú verða vanskil á láni, er ríkissjóður hefur tekið sjálfskuldarábyrgð á, og getur þá skuldareigandi krafist Ríkisábyrgðasjóð beint um greiðslu skuldarinnar og þarf ekki að ganga að öðrum tryggingum vegna hennar. Skuldareigandi getur ekki talið alla skuldina fallna í gjalddaga vegna vanskila, nema hann hafi áður krafist skriflega Ríkisábyrgðasjóð um greiðslu og fengið synjun. Ríkisábyrgðasjóður getur ætíð leyst skuldina alla til sín, ef hann óskar þess. Nú leysir Ríkisábyrgðasjóður skuld til sín, og skal þá skuldareigandi framselja sjóðnum allan þann rétt, er hann kann að eiga á hendur skuldara, eða öðrum vegna skuldaskiptanna, og getur sjóðurinn þá eindagað skuldina gagnvart skuldara, ef hann telur ástæðu til.

14. gr.

Nú verða vanskil á skuld, sem ríkissjóður hefur tekið einfalda ábyrgð á, og skal þá skuldareigandi leita fullnustu í þeim öðrum tryggingum, er hann kann að hafa fengið til tryggingar skuldinni hjá skuldara. Nú hefur veð verið selt á nauðungaruppbóði, en skuldareigandi hefur samt eigi fengið fullnægju, og skal hann þá ganga að öllum öðrum eignum skuldara. Komi í ljós við gjaldþrot eða á annan sannanlegan hátt, að skuldari geti ekki greitt skuldina, þannig að skuldareigandi

fái fullnægju, skal Ríkisábyrgðasjóður þá greiða eftirstöðvar skuldarinnar með sömu kjörum og á jafnlöngum tíma og greiða skyldi eftirstöðvar skuldabréfsins skv. ákvæðum þess.

15. gr.

Nú fellur ábyrgðargreiðsla á ríkissjóð og Ríkisábyrgðasjóður innir greiðslu af hendi, en aðili á að fá fé greitt úr ríkissjóði, og er þá heimilt að halda eftir þessu fé til greiðslu á skuldinni eftir því, sem með þarf, enda þótt almennar reglur um skuldajöfnuð séu eigi fyrir hendi.

16. gr.

Nú fellur ábyrgðargreiðsla á ríkissjóð og Ríkisábyrgðasjóður innir greiðsluna af hendi, en skuldari hefur sett tryggingar fyrir áhættu ríkissjóðs, eða Ríkisábyrgðasjóður öðlast slíka tryggingu vegna framsals frá skuldareiganda, og skal þá gengið að tryggingu þessari og eftir atvikum öðrum eignum skuldara, nema sérstök undanþáguheimild fjárveitinganefndar Alþingis komi til.

17. gr.

Í texta skuldabréfa, er ríkissjóður tekur ábyrgð á, skal taka fram, að um þau gildi ákvæði laga nr. 37/1961, um ríkisábyrgðir og reglugerðar þessarar.

18. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimildum í 8. gr. laga nr. 37 frá 29. marz 1961, um ríkisábyrgðir og 8. gr. laga nr. 49 frá 28. apríl 1962, um Ríkisábyrgðasjóð, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytið, 1. marz 1967.

Magnús Jónsson.

Guðlaugur Þorvaldsson.

REGLUGERÐ

**um breytingu á hafnarreglugerð fyrir Flateyrarkauptún
nr. 77 24. febrúar 1947.**

1. gr.

22. gr. reglugerðarinnar orðist þannig:

Öll skip skulu greiða hafnargjöld, er þau koma á Flateyrarhöfn og hafa samband við land. Undanþegin hafnargjöldum eru herskip, varðskip, björgunarskip, skemmtiferðaskip, enda hafi þau skilríki um það, skip, sem gerð eru út til vísindarannsókna, skip sem leita hafnar vegna sjóskemmda og skip, sem leita hafnar vegna óveðurs, en hafa ekkert samband við land.

2. gr.

23. grein reglugerðarinnar orðist þannig:

- a. Skip, sem eru eign búsettra manna við höfnina eða hafnarsvæðið og eru skrásett þaðan, skulu greiða hafnargjald einu sinni á ári, kr. 10.00 af brúttórúmlest skipsins. Minnsta hafnargjald er kr. 100.00. Gjald dagi er 1. nóvember ár hvert.